

9. MLADI PRED NAJSVETEJŠIM

Mladi se zberejo okrog oltarja. Na primernem vidnem mestu naj bo hlebček kruha (če mogoče domač, sveže pečen) in skledica s pšeničnim zrnjem. Oltar naj bo primerno okrašen in pripravljen (vsaj 4 prižgane sveče), kamor bomo sredi molitve izpostavili Najsvetejše.

Pesem

Prihajam k tebi, moj Gospod,

ko se dan budi,
prihajam k tebi, moj Gospod,
zvezda mojih dni,
prihajam k tebi, moj Gospod,
ker si moja moč,
prihajam k tebi, moj Gospod,
ker si ti moj Bog.
Prosim te, Gospod, bodi moja pot,
moje mlade dni k soncu dvigaj ti.

2. Prihajam k tebi, moj Gospod,
da ti dam svoj dar,
prihajam k tebi, moj Gospod,
ker si moj vladar,
prihajam k tebi, moj Gospod,
vse, kar jaz imam,
prihajam k tebi, moj Gospod,
dam ti na oltar.

3. Prihajam k tebi, moj Gospod,
ko se nagne dan,
prihajam k tebi, moj Gospod,
iščem tvojo dlan,
prihajam k tebi, moj Gospod,
vodi me v svoj dom,
prihajam k tebi, moj Gospod,
srečen bom s teboj.

Začnimo z znamenjem križa

Gospod, odpri moje ustnice

+ pomeni, da naredimo majhen križ na ustreznih delih telesa; najbolje, da eden izmed mladih bere besedilo, drugi pa kaže kretnje križa. Prvi del »prošnje« lahko za bralcem ponovi vsa skupina, potem bralec nadaljuje drugi del.

Gospod, odpri (+) moje ustnice, *

moja usta bodo oznanjala tvojo slavo
in našla tvoje besede.

Gospod, odpri (+) moje oči, *

da bom občudoval tvojo krasoto
in videl bedo ljudi.

Gospod, odpri (+) moja ušesa, *

da bom zaznal tvojo besedo
in slišal krik revnih.

Gospod, odpri (+) moj obraz, *

da bom živel naravnan nate
in ostal odprt do vseh.

Gospod, odpri (+) moje srce, *

da bom ustvaril prostor zate
in dobra čustva za vse ljudi.

Gospod, odpri (+) moje roke, *

da se bom dotaknil polnosti življenja
in postal bogat v dajanju.

A. Rotzetter, Bog, ki mi daje dihati, Ljubljana, Slovenska kapucinska provinca, 1994, str. 40

1. Molitev ob kruhu

Voditelj pozdravi navzoče in razloži, da bo molitev potekala v dveh delih: najprej ob "navadnem" kruhu, ki naj nas pripravi na molitev ob "Božjem" kruhu.

Bralec 1.

Kruh, naša vsakdanja hrana; hrana, ki tekne ob vsaki drugi jedi. To je hrana, ki vsebuje vse potrebne sestavine za življenje.

Je simbol zemlje, ki je rodovitna. V njem je povezano delo človeških rok, svetloba in toplota sonca, življenjska moč vode in zraka.

Kruh je znamenje zemeljskega življenja, znamenje povezanosti narave in človeka.

Kruh je znamenje medčloveške povezanosti in odvisnosti. V njem so skriti žulji in delo kmeta, trud mlinarjev, znoj pekov in še nešteti drugih ljudi, katerih delo je bilo potrebno za ta hlebec kruha.

V njem zveni ropot strojev, ki so delo človeških rok, in trud ljudi, ki so te stroje izumili. V tem hlebcu kruha smo povezani vsi ljudje na zemlji.

Kruh je tudi znamenje obilja. Kjer je kruh, ljudje ne trpijo lakote. Zato je bil kruh že od nekdaj skrivnostna hrana, ki človeku zagotavlja življenje.

Bralec 2.

Kruh – veliki brat. Moral bi se prekrižati, preden začnem pisati o kruhu, našem velikem bratu, otroku zemlje in neba, ki ga je sam Bog držal v rokah, ga blagoslovil in razlomil – in tisti trenutek se je kruh spremenil v Rešnje telo, ne za naše čute, ampak za vso vero našega srca ...

Mati je vzela moko in vodo in kvas in sol; prekrižala najprej sebe, potem vodo, in ko je z rokami, ki so še pravkar greble po zemlji in molzle živino, umesila testo, rahlo kakor puh in telo novorojenčka, ga je še enkrat prekrižala ... 'Bog in sveti križ Božji in Sveti Duh!' je rekla.

Potem je testo vzhajalo ob ognjišču in raslo kakor Božji blagoslov. Sam Sveti Duh ga je vzdigoval, saj so otroci videli mehurčke, ki so se delali v testu. Takrat so morala biti vsa vrata zaprta, še človeška beseda se ni upala zmotiti tišine in nihče se ni smel začuditi.

Nekaj novega se je porajalo v hiši, veliki obred je posvečeval vso družino.

Zdaj je bila svečenica mati; saj je morala storiti nad kruhom več križev kakor duhovnik pri sveti maši: vsak hleb je še enkrat prekrižala, preden ga je položila v pehar, in preden je pogrebla žerjavico iz razbeljene peči, je molila. Vsak hlebec je pobožala, preden ga je vsadila v razžarjeno peč, in ko je peč zaprla, je pokleknila pred peč ter molila tri očenaše za duše v vicah ...

Ne, človek ne more brez Božje pomoči preustvariti moke v veliko hrano, katere že samo ime zveni kot molitev. Tisto dopoldne je vsa hiša dišala po mladem kruhu in nekaj prazničnega je leglo na ljudi.

E. Cevc, Preproste stvari, str. 147sl.

Kruh lahko zaokroži iz rok v roke, v tišini – sleherni ga lahko npr. povoha, poljubi ...

Bralec 3.

Kruh je najbolj povezan z našim vsakdanjim življenjem, je nekaj domačega, nenadomestljivega, izvablja življenje in trud, je dar in osvajanje.

Kruh je sad srečanja nebes, zemlje in človeškega dela. Na mizo postavljen pomeni, da se docela daruje v hrano vsem lačnim. In tako gledajo nanj in ga tudi sprejemajo.

Kruh pridobi vrednost, če nosi pečat tovarne človeškega truda. Kruh, ki ga ješ in ki si ga zaslužil z današnjim delom, te poveže z vsemi ljudmi na svetu, ki si služijo kruh s svojim delom. Kruh je torej znamenje truda.

Kruh pa moramo tudi deliti. Če hočemo, da postanemo znamenje, zakrament bratstva, se moramo otresti pohlepa in prilaščanja. V takem primeru bo na kruhu tudi pečat ljubezni in ne le pečat truda.

Če se ne bo tako zgodilo, bom ostal lačen, čeprav bo moja miza bogata. »Lačen sem vsega kruha, ki ga sam pojem, in obubožan vseh dobrin, ki jih ne darujem!«

G. Thibon

2. Molitev pred Najsvetejšim

Pesem

- Aleluja, Gospodu poj,**
aleluja, in on bo s teboj.
Spremljal te bo na življenja poteh
in te naučil bo premagat svet.
2. Aleluja, Bog tu živi.
Aleluja, spoznaj ga še ti.
Podaj srce mu in svojo roko,
vedi, da te tvoj Bog zapustil ne bo.
3. Aleluja, zapojmo vsi.
Aleluja, kar v srcih gori.
Ker na veke bo z nami Gospod;
v temnih nočeh nam bo kazal pot.

Duhovnik izpostavi Najsvetejše na oltar

Bralec 4. (dekle)

Nekega večera sva imela priložnost biti pri maši, ki se je končala s procesijo z Najsvetejšim. Tega nisem še nikoli prej videla. Opazovala sem, kako so se, vrsta za vrsto, odrasli moške in žene priklanjali in poklekneli, ko je šla monštranca mimo njih, in si mislila: »Ti ljudje verujejo, da je to Gospod in ne le kruh in vino. In če je to v resnici Jezus, je priklanjanje in poklekanje edini pravi odziv. Če naj človek poklekne pred kraljem današnjega časa, je to še toliko bolj primerno pred Kraljem kraljev, Gospodom gospodov. Je sploh varno ne poklekniti?«

Kaj pa, če to ni res, sem naprej razglabljala. Če tisto v monštranci ni Jezus, je početje vseh teh ljudi strahotno malikovanje. Je potemtakem varno poklekniti? In vse to me je pripeljalo do zaključka, ki ga je Scott že ves čas poudarjal: katoliška Cerkev ni preprosto še ena Cerkev med mnogimi - katoliška Cerkev je bodisi prava Cerkev ali pa hudičevo delo.

Monštranca se je približevala moji vrsti in treba se je bilo odločiti. In nekako napol sem se priklonila, ne čisto do tal in ne čisto iz srca. In spet sem čutila spodbujanje Svetega Duha, naj resno nadaljujem svoje preučevanje, saj pri vsem skupaj ne gre samo za preprosto izbiranje najljubše Cerkve.

*Scott in Kimberly Hahn,
VSE POTI VODIJO V RIM, str. 146sl.*

Pesem

- Danes je zasijala luč,**
luč življenja sredi teme,
razsvetljuje vsako srce,
Jezus Kristus ji je ime.
1. Naj puščava ozeleni,
od veselja vzklika, žari;
tam, kjer suša mori,
v živi vodi vse se prerodi.

2. Videli boste slavo Boga,
veličastni Gospodov sijaj,
srcu žalostnemu recite:
z Gospodom le brez strahu.

3. Rešenik prihaja k vam,
svoje mu odprite srce
za ljubezen Boga,
ki v rešenje vaše sebe da.

Voditelj lahko povabi skupino, da razprostrejo roke v znamenje sprejemanja.

Bralec 5.

Razprostiram roke, v katerih manjkaš ti, in sprejemam tebe, kot sprejemam luč v temni noči, in ti postaneš Jutranji svit, ki izniči temo.

Pesem (odpev):

*Danes je zasijala luč,
luč življenja sredi teme,
razsvetljuje vsako srce,
Jezus Kristus ji je ime.*

Razprostiram roke, v katerih manjkaš ti, in sprejemam tebe, kot se vzame plamen v zimskih dnevih, in ti postaneš Požar, ki požge zemljo.

Pesem (odpev): *Danes je zasijala luč*

Razprostiram roke, v katerih manjkaš ti, in sprejemam tebe, kot se razveseliš vodnjaka v poletnih dneh, in ti postaneš Hudournik večnega življenja.

Pesem (odpev): *Danes je zasijala luč*

Razprostiram roke, v katerih manjkaš ti, in sprejemam tebe, kot se vzame biser ljubezni, in ti postaneš Zaklad veselja izgubljenemu.

Pesem (odpev): *Danes je zasijala luč*

Razprostiram roke, v katerih manjkaš ti, in sprejemam tebe; toda ti sedaj sprejmeš mojo roko v svojo, in jaz postanem Povabljenec, poslan vsakemu, ki te išče.

Pesem (odpev): *Danes je zasijala luč*

Voditelj

Iz Janezovega evangelija

Tisti čas je Jezus pri Galilejskem jezeru čudežno nasitil pet tisoč mož. Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so mu rekli: »Naši očetje so jedli mano v puščavi, kakor je pisano: Kruh iz nebes jim je dal jesti.« Jezus jim je dejal: »Resnično, resnično, povem vam: Ni vam Mojzes dal kruha iz nebes, ampak moj Oče vam daje resnični kruh iz nebes. Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje.« Tedaj so mu rekli: »Gospod, vselej

nam daj tega kruha!» Jezus jim je dejal: »Jaz sem kruh življenja, ki je prišel iz nebes ... Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta. Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem.« (Jn 6,31sl.)

Trenutek tihote

Dva bralca (1.2.) – menjaje

1. **Gospod, za znamenje svoje** navzočnosti med nami si izbral kruh.
2. Gospod, že v stari zavezi si izbral kruh za znamenje življenja. Mojzesu si ukazal, naj vsako soboto položi v tempelj dvanajst svežih hlebov. Izvoljeno ljudstvo je v tem kruhu videlo simbol življenja, ki ga ti, Gospod, poklanjaš vsem, ki so ti zvesti.
1. Štirideset let si hranil Izraelce v puščavi z nebeškim kruhom, mano, ki jim je ohranjala življenje. Mana, ta nebeški kruh, je bil zanje tvoj dar, ki jim je govoril, da je tudi njihovo življenje dar tvoje roke.
2. Počasi razumevamo, zakaj si si za znamenje svoje navzočnosti izbral ravno kruh. V kruhu je skrito in povezano delo človeških rok, moč narave, medčloveška odvisnost in enotnost mnogih zrn. Ti vse to posvečuješ in vsemu daješ nov pomen, ko govoriš:
"To je moje telo za življenje sveta."
1. Izbral si za življenje tako nujno potrebno hrano, da bi razumeli, kako nujno potreben si nam tudi ti.
2. Izbral si tako vsakdanjo hrano, da bi te uživali vsak dan in imeli življenje v izobilju. Izbral si hrano, ki smo je vedno željni, da bi vedno želeli uživati tudi tebe.
1. V vsem tem odkrivamo tvojo neizmerno ljubezen, ki nas dviga v območje Božjega in nas tesno povezuje med seboj. Kajti ko jemo od tega kruha, ki se spreminja v naše meso in kri, postajamo del tebe; in ker vsi jemo od tvojega telesa, postajamo vsi eno.
2. Gospod, pomagaj nam nocoj doživeti globino te skrivnosti.

Bralec – 3.

Iz starokrščanskega spisa Didahe.

Oče naš, kakor je bil ta kruh raztresen po gričih, dokler je bil v zrnih, in je sedaj eno, ko smo zrna zbrali, tako naj se Cerkev z vseh vetrov zbere v tvojem kraljestvu: kajti tvoja je slava in moč po Jezusu Kristusu na veke. Zahvaljujemo te, sveti Oče, po tvojem svetem imenu, ki mu daješ prebivati v naših srcih, in po modrosti, veri in nesmrtnosti, ki si nam jih razodel po svojem služabniku Jezusu Kristusu ...

Ti, vsemogočni Gospod, si vse ustvaril v slavo svojega imena ter si ljudem dal hrano in pijačo, da bi te hvalili. Toda nam si izkazal posebno milost, dal

si nam duhovno jed in pijačo ter večno življenje po zasluženju svojega služabnika Jezusa ...

Spominjaj se, Gospod, svoje Cerkve, reši jo vsega hudega, naredi jo popolno v svoji ljubezni, zberi jo z vseh štirih vetrov v svojem kraljestvu, ki si ga zanjo pripravil, in jo posveti.

*Didache, Nauk dvanajsterih,
V prijateljstvu z Bogom, 535*

ali

Pesem

Kakor je bil ta kruh, ki ga lomimo,
prej raztresen po gorah,
zgneten eno je postal.

*Tako naj se zbere tvoja Cerkev
ob koncu zemlje v tvoje kraljestvo.*

2. Kakor je bila pijača, ki jo pijemo,
skrita v grozdnih jagodah
in je vino postala. *Tako naj se ...*

Premišljevanje

Bralec

(Lahko dva bralca izmenično po odstavkih)

Bralec počasi bere besedilo (ali pa vsak zase v tišini ... če je čas, se vsakdo ustavi ob določeni misli, ki ga nagovarja, in jo potem vsem pove na glas.

Verujem v to, kar je rekel Jezus; verujem da je to kruh življenja, Kristus ob meni; da je Kristus postal kruh za mene. Vem, da je to dejanje vere nejasno kakor noč, a vam lahko zagotovim, da ni nič jasnejšega od te noči. Dneve in dneve sem upiral oči v ta kruh, cele tedne sem živel v puščavskih votlinah s to edino Prisotnostjo in on mi je vedno, vedno govoril v veri: »Tu sem, ne boj se!«

»Tu sem in te ljubim. Ne boj se teme, kot otrok poslušaj moje besede. Hotel sem postati kruh, da bi me ljudje lahko zauživali. Ko zauživajo mene, zauživajo večno življenje. Sicer pa, zakaj se ti zdi tako čudno, da sem hotel postati kruh iz ljubezni? Nisi nikoli okusil ljubezni? Kadar si ljubil, zares ljubil, mar nisi želel postati kruh za onega, ki si ga ljubil? O, kako čudovito je vstopiti v dušo ljubljene osebe! Mar ne bi storila tega mati za svojega otroka? Mar ni tako z ženinom in nevesto?«

Lahko se upiraš evharistiji, dokler hočeš, toda tistega dne, ko te bo zares prevzela ljubezen, boš morda doumel, da Jezus ni neumen in ne nor. Postati kruh! Hraniti ves svet s svojo krvjo in s svojim mesom! Prijatelji moji, strašno sem sebičen in plašen pred trpljenjem, a čisto iskreno vam pravim: ko bi mogel postati kruh, da tako rešim vse ljudi, bi to storil. Ko bi mogel postati kruh, da bi utešil lakoto vseh revežev, bi se vrgel v ogenj enkrat za vselej in bi se ne vračal nazaj.

Ne, evharistija ni nič čudnega: to je nekaj najbolj logičnega na svetu. To je prikaz največje ljubezni na tej zemlji, ki nam jo je izkazal človek z imenom Jezus. Ko gledaš ta kruh, ga jemlješ v roke, gledaš in sprejemaš Kristusovo trpljenje in smrt za človeštvo. Ta kruh je tudi naznanilo njegovega vstajenja.

Po tem kruhu bomo tudi mi mogli nekega dne vstati. Ta kruh je živi povzetek vse Božje ljubezni do človeka. V svoji roki lahko držiš Boga kot košček kruha. To je najtesnejša in najbolj osebna bližina, kar si jih je moč zamisliti.

In On – opazuje te. In nič ti ne reče, prav nič! Vidi, kakšna je resnična stopnja tvoje ljubezni. Ker noče biti kak šef urada ali nadzornik, ti pušča na voljo ves čas, da bi dozorel v resnični ljubezni do njega, da bi se naučil: ljubiti ga, ne da bi pričakoval nagrado; ljubiti ga, ker je Svetloba, ne pa, ker ti dela usluge; ljubiti ga, ker je Življenje, ne pa zaradi varnosti ali raja blagostanja.

Preden postane prijatelj, je Bog kruh; preden je sodnik, je tvoja hrana. On sam je ta hrana, ki me spreminja. Brezplodna bi bila njegova pot, ko bi prišel samo za to, da se prepriča o moji revščini, o moji slabotnosti in kako sem hitro pripravljen prodajati se. Veliko bolje je, da je prišel me spremenit. Spreminja me, ko se mi daje samega sebe v hrano. Spreminja me, ko mi pušča, da ga zauživam.

C. Caretto, Bog, ki osvaja, str. 23sl.

Molitev

Molimo menjaje

(eden – vsi, ali v dveh zborih)

- 1: Kristus, ti si razlomljen kruh
za življenje sveta.
- 2: **Nasičuj nas s svojo ljubeznijo,
da bi lahko postali dišeč kruh
za življenje bratom.**
- 1: Pridi, kruh življenja.
Pridi, kruh ljubezni.
- 2: **Pridi, kruh. Pridi, življenje.
Pridi, ljubezen.**
- 1: Pridi, resnični kruh iz nebes.
- 2: **Nasiti našo lakoto.**
- 1: Pridi in nam podari življenje,
življenje v obilju.
- 2: **Reši nas greha in smrti.**
- 1: Poveži nas v ljubezni.
- 2: **Naj bomo eno s teboj in brati.**
- 1: Pridi, Kristus, naš prijatelj in naš brat.
- 2: **Pridi, Gospod Jezus!**
- 1: Pridi danes in pridi tudi jutri.
- 2: **Slava in hvala ti, sveti in dobri Oče!**
- 1: Slava in hvala ti, Kristus, naša jed!

**2: Slava in hvala ti, Sveti Duh,
velika Ljubezen,
ki hraniš našo slabotno ljubezen!**

Pesem

Najlepšo pesem tebi bom zaigral,
slavil te bom dan in noč.
Srce ti dam, ti veš za moje želje,
moj Bog, moj kralj, ljubim te!

1. Ti, Gospod, si klical me,
prihajam predte, moj Bog,
voljo tvojo izpolniti želim.

2. Tvoje bom slavil ime,
ker ti odkupil si me,
moja usta pojejo: dober si!

3. Ti si me odrešil, Bog,
pogube, greha in zla,
podaril mi življenje v večnosti.

Prošnje vernikov

*Voditelj povabi navzoče, da jih izrečejo sami; na vsake 3 prošnje lahko ponavljamo odpev **Kyrie** ali podobno*

Skupna molitev (skupaj)

V luči tvoje podobe,
Gospod Jezus Kristus,
naj tvoja navzočnost
popolnoma prepoji moje bitje
in tvoja podoba
naj se vžge v mojo notranjost,
da bom mogel hoditi v luči tvoje podobe,
misliti, kakor si mislil ti,
čutiti, kakor si čutil ti,
delovati, kakor si deloval ti,
govoriti, kakor si govoril ti,
sanjati, kakor si sanjal ti,
in ljubiti, kakor si ljubil ti.
Da se, podobno kot ti,
ne bom ukvarjal sam s seboj,
da se bom mogel ukvarjati z drugimi,
da bom brezčuten zase
in bom čuteč za druge;
da bom žrtvoval sebe
in bom hkrati za druge
opogumljenje in upanje.

Naj bom, kakor ti, čuteč in usmiljen,
potrpežljiv, blag in ponižen,
iskren in resnicoljuben.
Tvoji ljubljenci, ubogi,
naj bodo moji ljubljenci,
tvoji cilji moji cilji.
Kdor bo videl mene, naj vidi tebe.
Naj skozme preseva tvoja bit,
tvoja ljubezen.
Amen.

Ignacij Larranaga

Oče naš

*Lahko si podamo roke
in tako molimo povezani v krogu.*

Pesem za blagoslov

Moj Gospod, vse je v rokah tvojih,
poln sem zaupanja, tebi se izročim.
Ti daješ upanje, k tebi se obračam,
vljij v srce mi pogum, dobri moj Gospod.

1. Ko skrbi, težave se vrste,
k tebi dvigam svoj pogled, Gospod.
Ti me ljubiš, me ne zapustiš,
Oče, ti ob meni si.

ali

Jezus, kralj vsega stvarstva,
moj si rešitelj, moj si Gospod.
Emanuel, Bog je z nami,
blagoslovljen si, živi Bog.

Voditelj

Gospod, slišali smo tvojo besedo, molili smo te navzočega v kruhu na oltarju. Daj, da bi dojali, kako si nam blizu, saj nas hraniš in ljubiš. Prosimo te, ne zapusti nas. Ti, Kristus, živi kruh, spremljaj nas na naši poti, ogrevaj naše srce s svojo dobrohotno besedo in hrani nas s svojo ljubeznijo, da ne bomo lačni. Bodi z nami ti, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Evharistični blagoslov

Pesem

Moj Gospod, vse je v rokah ... (levo)

2. Kažeš cilje mi v daljavi tam,
navdušuješ, dvigaš mi pogled.

Kličem: "Pridi! Osvobodi me!
Rad bi drugim kazal te."

3. Naj prinašam upanje ljudem,
jim veselje, radost podarim.
Vsak dan znova zate naj živim,
saj ob tebi moč dobim.

Sklep

*Po pesmi in preden se razidemo,
si razlomimo in razdelimo kruh.*

Voditelj

Kruh je postal »moj« s trdom, »naš« pa postane, če ga razdelim. Kadarkoli nisem pripravljen deliti kruha, se nebeški Oče umakne z zemlje. Človek, ki postane kruh, se otrese vseh osebnih mej in postane razumljivo in vsesplošno znamenje nove Kristusove ljubezni.

A. Pronzato, Posvečuj življenje I, 110sl.

Druge primerne pesmi namesto predlaganih:

Povabil si me ... Slavi Boga ...
O nepričakovani dar ...
Jezus moj, ljubim te ...
Jezus je pot, resnica in življenje ...

Pripravil: Janez Potočnik, sdb, 2009